

ЦЕЛТА НА ЕЗИКА Е ЛЪЖАТА, ИСТИНАТА Я ЗНАЕМ ВСИЧКИ

“Първите стъпки към човешкия език са една загадка” Steven Pinker.

В повечето теории, които съм чел, създаването на езика се обяснява с нуждата от общуване между хората, както в лова, така и при “изразяване на душевните безпокойства на човека”! Ще отбележа някои несъгласия с горната хипотеза: - Човекът е съществувал и преди създаването на езика. Значи е решил проблемите на оцеляването (и общуването) без език. Следователно коя е нуждата от създаване на език? Езиковедецът Хумболд подчертава: “Човекът е човек само чрез езика, но за да изобрети езика, е трябвало да съществува човек”. Човекът е съществувал преди езика или, с други думи, човекът е създал езика.

Езикът на човека се различава от “езика” на другите животни. Основната разлика между човешкия език и по-ранните системи за контакт (например животинските системи за контакт) е, че в човешкия език, опитът се запечатва обобщаващо и абстрактно. Човешкият език обхваща абстрактни понятия, ненужни за оцеляването. - Много животни ловуват на групи и имат тактика, без да използват език в човешкия смисъл. Впечатлих се като научих как ловуват вълците: Вълците ловуват на групи от пет (5) вълка. Проблемът, който трябва да разрешат, е това, че бързо се уморяват. Затова се разделят на две групи съответно от три (3) и два (2) вълка. Групата от три (3) вълка подгонва стадото животни в посоката, в която е застанала групата от два (2) вълка. Когато стадото стигне до групата от два (2) вълка, групата от три (3) вълка вече са се изморили и групата от два (2) вълка продължава от тази точка лова. В примера ловците си сътрудничат, без да използват език, и не виждам нуждата от създаване, изобретяване на език в човешкия смисъл. Доколкото езикът е бил изобретен, а не открит, коя нужда е довела до това изобретяване? Може ли нуждата от език да е била предизвикана от някаква промяна на природната среда? Ако да, тогава защо от всички живеещи видове само човекът е създал език? А и коя природна среда може да изисква език за оцеляването на един вид? Незнанието ни за това как и защо се е създал езикът предоставя безкрайни възможности за всеки да предлага аксиоматично обяснение. Предлагам за коментар възгледа, че езикът се е създал от мъжете за да описват геройствата си пред жените с цел подбор на най-добрия за възпроизводство. “В обществените ни връзки борбата не печели бързият, а красноречивият - ораторът, който пленява, омайващият с думи чаровник, убедителното дете, което печели големия си родител и налага волята си.” /Steven Pinker/. Тоест, съгласно Steven Pinker, докато “бързият” би бил логичният победител въз основа на естествения подбор, в човешките общества победител е “ораторът”, който не е продукт на естествения подбор. Езикът е изобретен, за да описват слабите мъже лъжливите си

подвизи на жените, за да бъдат избрани от тях за възпроизводство. Тоест езикът е станал критерий за подбор. Говорейки лъжи и най-слабият е могъл да се възпроизведе, крадейки с обаянието си избора на жената. “Може би”, както казва Lily Tomlin, “човекът изобретил езика, за да удовлетвори дълбоката си потребност да се оплаква”, или мъжът изобретил езика, за да удовлетвори дълбоката си потребност да бъде избран от жените. Чрез езика мъжът говорел лъжи, за да изтъкне себе си като герой. Целта на езика е да лъжем. Ако целта беше истината, тогава нямаше да има нужда от език – всички знаят истината: “Защо и най-искрените събеседници рядко изговарят истината, цялата истина и само истината?”/Steven Pinker/ Целта на езика е лъжата, истината я знаем всички. “Аз убих мечката” е може би първата фраза-лъжа, която казал слабият мъж на жена с цел да се сноши с нея. Мъжът говорел на жената! Затова считам, че мъжът е добър говорител, а жената е добър слушател. От фразата-лъжа “Аз убих мечката” е тръгнал езикът. Фразата разкрива картината, в която мъжът убива мечката, думата крие в себе си една история, един емпиричен разказ. Всяка нова лъжа, нова картина, която създавала мъжката фантазия, трябвало да се изрази с нещо старо и познато. Затова днес съществуват изрази като: “монахиня = стърнище в полето”, “къща = керемиди”, “разцъфнал бадем = невеста”, “камила = кораб в пустинята”, но и “извори от привърженици”, “творбата прави корем”, “женска задница” и т.н. Всяко ново нещо и днес се изразява с някоя стара картина. Коя била обаче първата картина, от която започва горният процес? Какво имал на свое разположение мъжът, за да опише на жената картините, които искал да ѝ предаде? Само тялото си. Първата картина е мъжкото тяло. Трябва да отбележим, че на всички езици най-голяма част изрази, с които означаваме неодушевените неща, са взети от наименованията на човешкото тяло, от отделните му части, чувствата и страданията му: глава наричаме някой връх или някое начало, лице или гръб се използват за означаване на отпред или отзад, всеки отвор е уста, брада на корените; гърло на клисурата, освен това казваме една шепа за малко хора, сърце вместо център, крак – за край или основа. Плодовете имат плът, говорим за рудна жила, виното е кръвта на гроздето, земята има вътрешности, небето се смее, вятърът свири, а водата мърмори. Тук дръзвам да предложа един експеримент, основан на следното наблюдение: Психологът George Miller поискал от различни хора да повторят точно каквото чуят от магнетофонната лента с изречения, придружени от шум в дълбочина. Хората успели да се справят най-добре с граматически правилните изречения, които имали смисъл, справили се лошо с граматически правилните изречения без смисъл и с граматически неправилните изречения със смисъл, и най-зле с граматически неправилните и безсмислени изречения. “Хората” тук явно са мъже и жени. Ако се повтори този експеримент само с мъже и само с жени, тогава, ако жените се справят по-добре от мъжете, ще е доказателство, че моята хипотеза за създаването на езика е правилна и

доказва предположението ми, че жените са добри слушатели, а мъжете добри разказвачи. Мъжете по-добре употребяват езика от жените, а жените са по-добри слушатели. Мъжете са развили Мисълта, а жените - Смисъла. Цивилизацията, или по-скоро критериите, които тя наложила, създали “безкраен океан” между човека и природата. Езикът, науката и технологията изолирали човека от природата и го обградили с изкуствена среда.

“Между човека и неговата околна среда се намира безкраен океан, където всяка негова капка е една дума. Познаваме света повече от думите, които го символизират, а много пъти познаваме само думите, но пренебрегваме смисъла им, не знаем какво значат.”/Манолис Глезос/. Смятам, че между жената и околната среда мъжете поставят безкраен океан от думи. Жените познават света, който мъжете създали за тях. Мъжете са “посредниците” между природата и жените. По същата причина и изкуствените езици (Esperanto, Ido, Volapuk, Novital, Interlingua, Occidental), макар че съществуват от около век, не успели да станат природни, живи езици и да се наложат. Изкуствените езици не произлизат от природата. Мъжът, който ги използва, е отхвърлян от жените. Накрая ще цитирам Кости Папагиорги относно езика: “Една продължителна вековна революция била необходима, за да се усвоят знаците, виковете, конвулсиите и усукванията на думите и, от знаковото изречение с крясъци на някой първобитен човек, който показвал, че е гладен, да преминем към език с ритъм, синтаксис, граматика и произношение – към изречението на цивилизования човек, който учтиво иска храната си.” Първобитният човек, на когото му е достатъчно просто да изрази, че е гладен, обикновено умира от глад. Котенцата, кученцата, теленцата, които не се борят за да сучат и показват, че са гладни, умират, отблъснати от собствената си майка. Езикът не е създаден, за да разреши решени проблеми. И без език първобитният човек е гладувал, ял или умираше от глад. Езикът е създаден, за да стане критерий за подбор. Нека видим същия цитат с малки промени: “Една продължителна вековна революция била необходима, за да се усвоят знаците, виковете, конвулсиите и усукванията на думите, и, от знаковото изречение с крясъци на някой първобитен човек, който показвал че иска да се възпроизведе, да преминем към ритъм, синтаксис, граматика и произношение – към изречението на цивилизования човек, който учтиво иска ръката на любимата си.” Целта на първобитния човек е оцеляване на вида и на себе си. С езика като критерий за подбор се обезпечава оцеляването на вида. Нека видим аналитично процеса на езиковата еволюция, както е онагледено на схемата. време 1. раждане песен 3. смърт език живот 2. съставен език раждане на езици Точка1: Раждане на езика. Езикът се ражда от песента, когато тя стигна до точката на най-малката си ентропия. Линия 1 – 2: Живот на езика. По време на живота намалява езиковата ентропия, тоест увеличава се сложността и

организацията на езика, граматиката и синтаксиса. Гръцкият глагол придобива над 350 типа, появяват се седем времена. Съществителното получава около 10 форми и три числа. Точка 2: Раждането на други езици. В тази точка езикът е достигнал до възможно най-малката си ентропия. Това е точката, в която езикът, делейки се, ражда други езици. Ето как се обяснява раждането на другите езици: “Старогръцкият език, който от 500пр. Хр. до 1500сл.Хр. е зарегистриран в най-богатата книжнина на стария свят ... почти на сила се задържа през тези 20 века като един единен език ... На практика вече от трети и четвърти век от оцеляването си старогръцкият съжителствал с другите живи и действащи свои народностни форми, различни от него.” /Константинос Самаки/. Тоест в трети или четвърти век езикът достига до най-малката ентропия и ражда други езици. Можем да кажем, че се е създало цяло “семејство”. Линия 2 - 3: Стареење на езика. В процеса на стареење езиковата ентропия се увеличава, тоест езикът се опростява като сложеност и система. Изчезват много видове глаголи и съществителни, остават две числа. Точка 3: Смърт на езика. Езикът достига до точката на най-голяма ентропия, тоест напълно дезорганизиране и неизбежно изчезва.